

[Anne Grete Holmsgård]

anderledes. Det skal fremme, at man rent faktisk får de oplysninger frem.

Det er jo rigtigt nok, at der foretages årlige revisioner af oversigten over kemikalielossepladser, men jeg kan da heller ikke se det anderledes, end at dette her faktisk vil styrke den revision, og at man vil få flere oplysninger. Man har en vis oplysningspligt i forvejen, men man ved også godt, at en oplysningspligt ikke fungerer, medmindre der er en eller anden sanktionsmulighed forbundet med den. Det er derfor, vi har lagt sanktionsmuligheden ind, for vi kan faktisk se, at i en lang række tilfælde er kemikalielossepladserne ikke registreret. Ja, der er oven i købet det problem, at selv i tilfælde, hvor kommunerne har haft kendskab til dem, er de ikke registreret. Det gælder lossepladsen i Hvalsø kommune, idet Tårnby kommune vidste, at den var der, vidste at der blev afleveret kemikalieaffald på den, ja, det vidste miljøstyrelsen også, og alligevel er den ikke med i den oversigt. Det er jo ikke det eneste eksempel, men det var et eksempel, som var specielt aktuelt, da dette forslag blev revideret og fremsat her anden gang.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg gerne sige, at når vi har skrevet om en oplysningspligt, der er generel, skal det egentlig forstås moralsk. Vi ønsker, at der skal være en oplysningspligt, og at befolkningen skal have det klare signal, at man selvfølgelig skal komme frem med disse oplysninger. Det er ikke for at strafforfølge den arbejdsmand – han eller hun – som er blevet sat ud på det for vedkommende yderst kedelige job at nedgrave de gifttønder. Det er ikke intentionerne, at der skal være sanktionsbestemmelser over for disse personer. Det, vi ønsker, er, at man skal opfordre dem til at komme frem med deres oplysninger, og at det offentlige så sikrer dem anonymitet, fordi vi ved, at deres største problem er, at de ikke tør, og at de er bange for at blive fyret af deres arbejdsgiver. Det viser sig jo. Den slags sager kender miljøorganisationerne i bunkevis af. De ved, hvordan folk kommer og er dødsensnervøse for, at miljøorganisationerne ikke vil sikre dem anonymitet, fordi de frygter for deres job. Det er det, der er hensigten med at have en generel oplysningspligt, ikke at man skal strafforfølge. Straffen skal være over for dem, der er ansvarlige, for det er dér, den har en præventiv effekt. Det ville selvfølgelig

være galimatias at straffe de andre. Det har ingen præventiv effekt, det har kun negative effekter, nemlig at man forfølger nogle folk, som overhovedet ikke er ansvarlige for, at giften er blevet gravet ned de forskellige steder.

Men jeg vil da meget gerne være med til at finde en eller anden formulering af det. Det er måske udmærket, at det slet ikke står i loven, at der er denne generelle oplysningspligt, men at der udelukkende står, at man sikrer de mennesker, der henvender sig til myndighederne med de oplysninger, anonymitet. Det kan være formodninger, men det kan også være kontante oplysninger, som kan fungere som et grundlag for myndighederne, og som de kan foretage nogle yderligere undersøgelser på.

Fru Dorte Bennedsen sagde desuden, at vi mangler oplysninger om, hvorvidt det er nødvendigt at fjerne samtlige giftlossepladser. Der står faktisk i forslaget, at vi mener, at depoterne eller lossepladserne enten skal fjernes eller uskadeliggøres. Det står i punkt 3, 2. linje. Det er ikke sikkert, de skal graves op og fjernes. Der kan være andre metoder til at uskadeliggøre dem. Nu vil jeg ikke gå ind i de tekniske detaljer om dem, for hvilken teknisk metode man skal benytte sig af, kommer fuldstændig an på, hvad der ligger, og i hvilke mængder det ligger, og det er vi ikke gået ind på i forslaget.

Fru Dorte Bennedsen slog fast, at socialdemokratiet var enige i princippet om, at forureneren skal betale, og det synes jeg er godt. Men jeg synes også, det er vigtigt, at vi så får nogle præciseringer, som sikrer, at forureneren betaler, og dér håber jeg i hvert tilfælde, at der er villighed til at diskutere vores forslag om en særlig beskatning af den kemiske industri som en af de veje, hvorved man kan sikre, at det ikke er det offentlige, der skal betale for nedgravninger, hvor der ikke kan konstateres en forurener.

Til hr. Tommy Dinesen vil jeg gerne sige, at når vi har indføjet et frit lejde, er der overhovedet ingen mystik i det. Det drejer sig om et beslutningsforslag. Det skal danne grundlag for nogle vedtagelser herinde, og inden de vedtagelser kan træde i kraft, er der selvfølgelig frit lejde. Det, der er hensigten, er, at man gør opmærksom på, at nu kommer der nogle opstrammede bestemmelser, men hvis man skynder sig at komme med